

Resentiman

Odagnati melankoliju, nema jake protuteže.

S njom je udruženo putovanje vlakom, hod po tračnicama, svjetla novog supermarketa koji zatire onaj iz djetinjstva.

Odbjegli hrt korača pokraj bunkera i blage betonske uzvisine, sjećanje na pušenje cigareta.

Glas Serbezovskog i orijentalne glazbe, udružen s navodnom mladenačkom patnjom i Walterom.

Hrtovi su osjećajni psi, želja za praćenjem njegova traga.

Lijevo od bunkera zemljište imućnika zatire trag prvih tuča iz djetinjstva s prvim prijateljima.

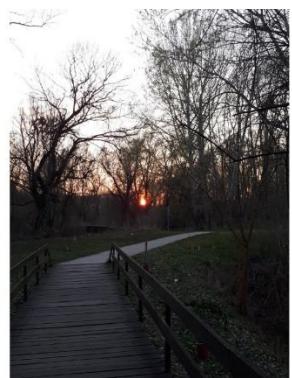
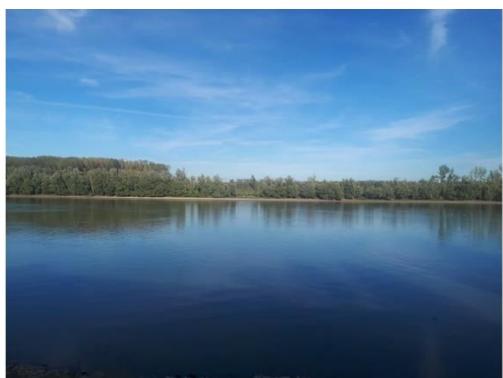
Sentimentalnost urasla u tkivo kao mit stvoren o nepostojećoj osobi.

Duga šiljata brada očekuje osudu roditelja, a samo sam želio progovoriti o melankoliji povratka.

U podvodnom je raslinstvu i gustišu grančica ostalo sjećanje na pounutrenje vrijednosnih idealja.

Njegova je brodica sama otplovila do Crnog mora. Bio je ahaver, bez spokoja, velike crne oči više ne obuhvaćaju cijeli obzor. S njim su otputovali Mihalić i Kiš.

Bono Cvitušić, 2. godina preddiplomskog studija Sociologije i hrvatskog jezika i književnosti

Vladarici, čuvarici, njoj

Nježnica šarena

Pupolja se, raste, cvjeta

Raduje život

Vedrozelenata

Zujava, žuborava, cvrkutava

Životom raduje

Dora Jovanović, 2. godina preddiplomskog studija Hrvatskog jezika i književnosti i povijesti

Žrtva

Karizma božanstva

Kreacija prirode

Njezin majstorski artefakt.

Usijeca život

Nadu.

Traži nešto veće

Stavlja na sebe teret ideala.

Teret teži od zemlje

Ali žar ne da na uzmak.

Otpor teroru

Vodilja slijepih.

Želja koja se ne slama.

Ljubav koja ne posrće.

U njoj traže spas

Mir

Kraj.

Tena Batković, 2. godina prediplomskog studija Engleskog jezika i književnosti i hrvatskog jezika i književnosti

Studentski *modus vivendi*

0 slučajeva

Povratak na staro

Ali kako?

Zadaća

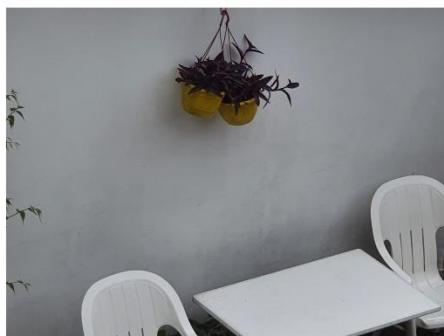
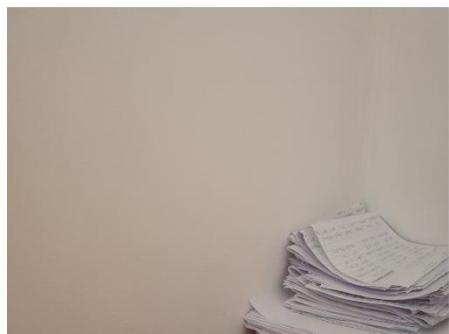
Kolokvij

Ispit

Mislim da će ostati gdje jesam

još malo...

Karolina Juretić, 2. godina preddiplomskog studija Engleskog jezika i književnosti i hrvatskog jezika i književnosti

Krvotok

Znam, prešutio te Mihanović
oprosti, nije zlom voljom
Možda si stoga ostala vjekovima mirna
Tiha Slavonska Vodo.

Znam, moj stih ne obećava
slavu vječnu Tebi shodnu
Ali dopusti da Ti moja riječ
podari slobodu.
Teci, živi, diši!

Za nas, Tebi vjerne.
Kroz nas, jer polako odumiru
alveole naših granica.

Ante Jurišić, 2. godina prediplomskog studija Engleskog jezika i književnosti i hrvatskog jezika i književnosti

Radost.

Njihanje na vjetru.

Padam.

Ne padam.

U meni Sunce pravi kolutove.

Nosim gibanje.

Krug se zatvara.

Vlatka Krčelić, 2. godina preddiplomskog studija Engleskog jezika i književnosti i hrvatskog jezika i književnosti

Taktilna

Ako ju možeš razaznati,
uhvatiti frekvencije,
opipati otkuaje, čuti miris
u brzacima margareta,
susresti pogled labuda,
namignuti suncu,
onda nema sumnje, ona je.
Onako stasita, gromka i lijepa.
Progutaj ju!

Iva Majić-Mazul, 2. godina prediplomskog studija Engleskog jezika i književnosti i hrvatskog jezika i književnosti

Bachov oratorij

Ljubav mog života.

Dodji.

Vidi.

Gledaj.

Dodirni.

Slušaj.

Prepoznaj.

Tu je.

On je.

On.

Sin Davidov,

Emanuel.

Ljubav mog života.

Sandra Naletilić, 2. godina prediplomskog studija Engleskog jezika i književnosti i hrvatskog jezika i književnosti

leptiri, cvijeće i skakavci

treći četvrti peti mjesec
vani miriše na jasmin
oblačim tanku teksas jaknu
kupljenu na slijepo iz vlastite sobe
ne znam gdje i točno, ali kasnim

u četiri ujutro čuju se cvrkuti
vrane, golubovi, vrapci, svrake
traže ljubav, negdje sam čitala
čekaj malo, zašto ja još ne spavam?
umjesto misli čujem ptice

vani je toplo
rublje prostrto na balkonima miriše
oblaci se
pred sobom više ne vidim ništa
i usta su mi puna kiše

proljeće je
cvijeće nas pozdravlja
i svuda oko njega su leptiri i skakavci
zabodeni u bubrege i vratove
čekaju svoje ljeto

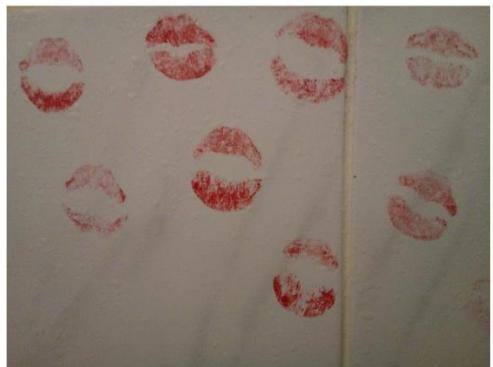
j u č e r o k o p o l a 2

Jučer sam se oko pola dva
Zgadila nekome
I ovoga puta
To nisu bili moji prijatelji
Koje sam zaboravila
Kada mi nije bilo lako

Jučer je netko oko pola dva
Poželio da se nikada nisam rodila
I ovoga puta
To nisu bili moji roditelji
Kojima sam zaželjela smrt
Kada nisam bila dobro raspoložena

Jučer je netko oko pola dva
Poželio nanijeti mi зло
I ovoga puta
To nije bila moja ljubav
Koju sam prevarila
Kada sam bila usamljena

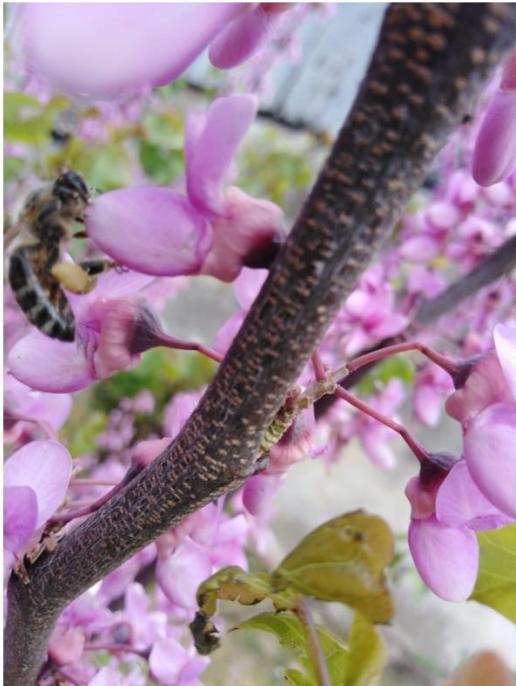
Jučer sam se oko pola dva
Zgadila nekome
I ovoga puta
To sam bila ja
Koja jesam ovo
Kada postojim

Bez privatnosti

Promatram pčelu
Koncentriranu na rad,
Narušavam privatnost,
Pa šta? Okrutno
Ometana, tamna buba u fokusu.
Škljoc!
Uhvaćena.
Prokletstvo.
Kažnjena.

Marija Šokčević, 2. godina prediplomskog studija Engleskog jezika i književnosti i hrvatskog jezika i književnosti

Prroda i društvo

Dva, četiri, šest

Koliko nogu imać

Nije bitno

Dio smo prirode

Ona nagrađuje

Ona kažnjava

Bez nje ne možemo

Ona bez nas može

Može li?

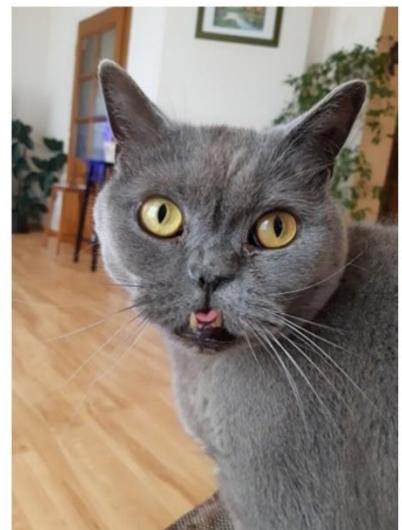
Bez nas se gubi i ona

Mučimo ju

Muči ona nas

A opet se volimo

Fabijan Vujić, 2. godina prediplomskog studija Engleskog jezika i književnosti i hrvatskog jezika i književnosti

U jednom smjeru

Čitav spektar koraka.

Oklijevajućih, paničnih, ekstatičnih.

Koprena prašine prekriva nestabilni most.

U bespućima misli, na kraju horizonta,

nazire se zvijezda.

Na peronu, gdje susreću se čelične vrpce,

isprepliću se hologramske subbine.

Odredište? Još uvijek nepoznato.

Lutaranje. Umovanje. Epifanija.

Dragana Zundanović, 2. godina preddiplomskog studija Engleskog jezika i književnosti i hrvatskog jezika i književnosti

Razmak

Razmakni se
Odmakni se
Puno vas je
Ne može!
Gužva je
Gužva gužva gužva gužva
Zbijeni ste
2020
Sjaji se
Blješti
Ne može!
Zove
Dolazi
Ne gledaj
Ne može!
Ne dodiruj
Ne prilazi
Ne dotiči
Ne može!
Sudarit čete se
Razdvoji se
Blizu ste
Ne može!
Distanciraj se
Ne zbližavaj se
Ne približavaj se
Ne može!
Puno vas je
Gdje su vam maske
Aha
Imate.

Iva Škarica, 2. godina prediplomskog studija Sociologije i hrvatskog jezika i književnosti

Bezimena

Pogledaj!
Pastelna je, namreškana
Oblaže nas
Oblacima nebolikim,
vječnim
krznenim očima lutajućeg rakursa
Sunčevom alkemijom beskraja.
Stvarna.

Ti si njena molekula
Tvoje srce pumpa
zajedno.
I dišeterastete
u mitskim konceptima prostranstava.
Šapćete tiho
šifriranim natpisima
Ali tko?

Priroda se voli okruživati tajnama
Bezimenih cesta
Začudnoga čara.

Valentina Bosanac, 2.godina preddiplomskog studija Hrvatskog jezika i književnosti

Crveno

Ljubičasta ili žuta,

sama ili u paru?

Opet razgali osmijeh, intiman –

u sjenkama njezina lica!

Prilazi joj, trnje zaprijeti.

Ima ljudske gene, rekli bismo,

teritorijalna imitatorica!

Dvije ili cjelina, stoje poprskane suncem.

U cjelini, lijepa slika, objektivom ugođena estetika...

Jedna drugoj ne smeta, jedna drugu uvažava!

Čini dobro, bojom, čulima –

I ljudi bi trebali, sebi i drugima,

Crveno pokloniti!

Josip Hrženjak, 2. godina preddiplomskog studija Hrvatskog jezika i književnosti

U niskom startu

Ispod plave modrine
život kreće niskim startom.
Sunce ga zasjaji, zatetoši;
Cvjetište porodi korolu
koja stari, stari, stari –
dok ne razgradi svaku svoju lat;
Vidi se to u rebrima cvjetastoga tkiva.
Ispod naopakog mora život se i gubi;
I cvijet dobije bore, zar ne?
Ali' mu lijepo stoje?
I umah se opet rasprši;
Oblaci mu dobacuju –
Žele ga potapšati!
I tako
sve iznova –
Iznova, i iznova, i iznova...
Ispod plave modrine!

Marijana Ljulj, 2. godina preddiplomskog studija Hrvatskog jezika i književnosti

Kvadrat

Kutija, kocka, zatvorenost, jednostavnost, sve
čiste linije, niti u širinu, niti u visinu, uniseks,
zar ne želiš sigurnost, zajedništvo, mi pružamo
uslugu davanja novih identiteta, uslugu nepo-
stojanosti individualiteta, ali ipak nemaš izbora,
da, ekonomičnost, jednostavnost uvijek na kraju
prevlada, čiste linije, zatvorenost, kocka, kutija

Mihael Vidaković, 2. godina preddiplomskog studija Hrvatskog jezika i književnosti

Trenutak

STANI

okreni se,

udahni.

Pogledaj svijet koji počinje oko rubova tvoga tijela,

Pogledaj ljude u koje toneš,

Pogledaj nebo, kozmičku repeticiju zvijezda.

STANI – zakopaj trenutak.

Ne propusti pejzažne stereotipe

zalazak sunca, zvrkut ptica, žubor vode

Ne propusti skupljanje peludi, kinetiku oblaka

Ono što ti je dano, što te drži iznad tla.

U svijetu koji tutnji

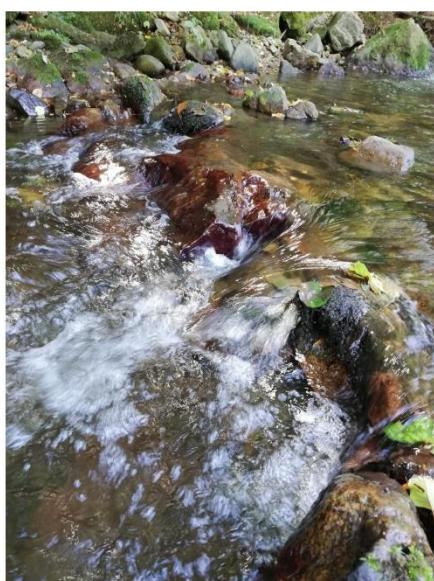
budi tragač tišine,

onaj koji stoji!

I promotri kožom taj svijet

koji se nudi.

Nikolina Đuzel, 2.godina preddiplomskog studija Hrvatskog jezika i književnosti

Pogled

Kamo gledati?

Što vidjeti?

Kako prosuditi?

Odraz žabe u bezimenom prljavom potoku.

Procvjetalo mlado stablo u mirisnoj ulici.

Probušena, istrošena dječja lopta na praznom igralištu.

Zarazni osmijeh zanesene mladosti na putu kući.

Apokalipsa sreće.

Avantura mira.

Punoća praznine.

Obije.

I ruža i trn.

Lana Bešenski, 2. godina preddiplomskog studija Hrvatskog jezika i književnosti

Toplo-hladno

Nestabilno osunčan, prevrtljiv, kišovit, snjegovit,
u jutru omjeriv suncu – iskričav, vrckav, radostan,
cvjetasto buja, šarenici,
navija za ugodu.

Onda pripušta magle, zaklanja dnevno svjetlo, igra na protuslovlje,
podmazuje krila za hitan let.

Voli trenutak,
osnažuje zamračenje, orkansko šuštanje,
silaznu putanju, figuru kontrasta.

Igra se skrivača.

Traži utočište.

Maskira se u ALBATROSA!

Plesom kiše ispire nanose
pustog lišća, pustih ulica, pustih ptica, pustih daljina, puste pustinje,
do duge od novog snijega i mećave
u crno-bijeloj pustoći do čvrstog

A ONDA,
do bljeska u ZAUVIJEK!!

Ana Babok, 2. godina prediplomskog studija Hrvatskog jezika i književnosti

